

חִזּוּק
לְבֵית כְּנֶסֶת
וּלְתַפִּילָה

"ועתה בני שמע בקולי
וקום ברח לך"
כל אב ירחיק את בנו
מקִרְבַת לִיצְנִים וְהַמְדַבְרִים
בשַׁעַת הַתַּפִּילָה.

חוט של חסד

גליון לכל בית יהודי

בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א

זמני שבת				
מנחה	כניסת שבת	צאת שבת	ר"ת	יום
15:37	15:59	17:15	17:36	יום
15:39	16:14	17:16	17:37	ת"א
15:36	16:05	17:14	17:34	חיפה
15:40	16:20	17:18	17:40	ב"ש

פ ר ש ת ו י צ א | ו ' כ ס ל ו | ג י ל י ו ן | 9 0 1

תוכן העניינים

02

בעיה ללא פיתרון?

לא חייבים לב חס בשביל זה, וגם לא הרבה מוח או כוח! צריך דבר אחד חשוב "א-מ-ת"!!!

05

תודה גוררת תודה

מצאתי את עצמי שרוע חצי על המדרכה חצי על הכביש...

07

אני מאמין / פרק 4

"אָה... הָרַב, אֱלוֹ-שׁוּדְדֵי יָם". יֵשׁ לִי בְּשִׁבְלֶךָ תְּשׁוּבָה שְׂקִשׁוּךְ דְּוָקָא לְשׁוּדְדֵי יָם...

יחד שבטי ישראל

מורנו הרב שלום ארוש שליט"א

קמנו ונתעודד

אנשי החינוך מעלים על נס את מעלת העידוד ככלי מרכזי לחינוך. אבא חושב שהוא "מתנן" את הילד על ידי ביקורת כזאת או אחרת, גם אם הוא רואה אותה כביקורת "בונה". אבל המחנכים של הדור חוזרים ואומרים שמה שבאמת גורם לילד להיבנות זו לא הביקורת, אלא דווקא העידוד.

"עידוד" מלשון "עוד", כאשר אתה מעודד את הילד, אתה גורם לו לרצות עוד טוב ולעשות עוד טוב.

אבל, מדגישים אנשי החינוך, שעידוד לילד חייב להיות באמת! אתה לא יכול לתת לילד "צ'קים ללא כיסוי". אם הילד ירגיש שאתה ממציא דברים שאין בו - הוא לא יקבל את העידוד. ולכן מדריכים העוסקים בחינוך לחפש ולמצוא בילד את הטוב שבו, ו"להוכיח" לו שהוא טוב, להפנות זרקור לכל מעשה קטן שלו, לרצונות שלו, וכך לעודד אותו בדברים המתקבלים על הלב.

וגם אנו, כאשר אנחנו אומרים לנשמות ישראל "השם יתברך אוהב אותך ויהיה לך רק טוב", הדברים נעימים ונצרכים ואמתיים; אבל הם לא יכולים להתקבל על הלב באמת בלי לענות על השאלה: "מדוע? מה יש בי? למה ה' אוהב אותי?"

ולכן לאחר שהשיר "ה' יתברך תמיד אוהב אותי ותמיד יהיה לי רק טוב", התפשט בעולם והיה לנחלת הכלל, וכיטי להוסיף לשיר חלק נוסף, חלק נצרך מאוד, כדי להשלים את המסר, כדי שכל יהודי יבין טוב מה ה' אוהב בו ולמה ה' אוהב אותו.

כל יהודי קודש קדשים

כי "אמונה שלימה" זה אומר להאמין בה' שהוא אבא טוב, אבל זה גם אומר להאמין בעצמך, שאתה טוב, ולהאמין בה' שהוא יודע שאתה טוב. אלה שני המסרים העיקריים של החוברת "שמחת חיים" שממש מצילה נפשות בכל יום ויום. ושני המסרים האלה ביחד הם הם שלימות האמונה.

השיר "עוד יותר טוב", שיר האמונה, מתפשט בעם ישראל בגלל שזה מסר שחודר ללבבות, בגלל שנשמות ישראל צמאות לשמוע כמה הן אהובות וחשובות ויקרות. אבל כדי שהעידוד יהיה אמתי ומושלם צריכים להבין את מעלת נשמת ישראל, צריכים להבין איך ה' יתברך מסתכל על היהודי באמת, ומה הוא רואה בכל יהודי.

ועל זה אומר רבי צדוק הכהן מלובלין בספרו "צדקת הצדיק": "כשם שצריך אדם להאמין בהשם יתברך - כך צריך אחר כך להאמין בעצמו". והאמונה שה' יתברך אוהב אותך - המשמעות שלה היא שאתה טוב, ויש בך מעלות מיוחדות כי "ה' אוהב צדיקים".

ולכן חוזר ומדגיש רבי נחמן בכמה וכמה מקומות מהי מעלת היהודי: "וכל אחד ואחד מישראל, יש בו בחינת 'צדיק מושל'... כי יש בכל אחד מישראל, דבר יקר שהוא בחינת נקודה, מה שאין בחברו". וכן כותב רבי נחמן עד כמה הרצון הטוב והקדוש של היהודי הוא אדיר ואינסופי והוא קורא לזה "אור להבית הלב של איש הישראלי" ואומר: "אור להביתו, הוא עד אין סוף, היינו אין סוף ואין תכלית לתשוקתו".

על פי זה הוספתי חלק נוסף לשיר: "ה' יתברך יודע שאני טוב ורוצה תמיד לעשות רק טוב, ורוצה לעשות עוד יותר טוב ועוד יותר טוב, ותמיד רוצה לעשות ולהיות רק טוב!"

כל יהודי כגדולי הצדיקים

פרשת השבוע מספרת על יעקב ובניו, ה"מיטה שלימה" - שנים עשר שבטי י-ה - שלימות וכללות נשמות ישראל, כולם צדיקים עליונים, שעליהם אומר המדרש: "חביבין עלי שמותם של שבטים יותר משמן המשחה שנמשחו כהנים ומלכים".

והם בורחים מלבן הארמי ויורדים מהר הגלעד. ואומר המדרש על הפסוק בשיר השירים "שְׁעַרְךָ כְּעֵדֵר הָעִזִּים שֶׁגִּלְשׁוּ מֵהָר גִּלְעָד" דבר מתוק מדבש: "הריקים שְׁעָרְךָ חֲבִיבִין עָלַי כִּיעֲקֵב וּבְנָיו שֶׁגִּלְשׁוּ לְרֵדֵת מֵהָר גִּלְעָד".

היהודי הכי פשוט והכי קטן והכי נראה "ריק" - הוא בכלל לא פשוט, הוא יהלום נדיר, והוא אוהב לפני ה' יתברך בדיוק כמו יעקב אבינו ובניו הקדושים.

זה המשך ישיר למה שכתבנו בשבוע שעבר שרק יהלומן של נשמות מכין מה זה יהודי ומה הערך שלו, וכן כתבנו בשם הרב יורם אברג'ל זע"א שה' אוהב כל יהודי באותה מידה שהוא אוהב את האבות הקדושים, ואת פושעי ישראל באותה מידה שהוא אוהב את רבי שמעון בר יוחאי!

ה' אוהב כל יהודי - גם אם הוא דל ורש בגשמיות או ברוחניות

המשך בעמ' 3

דיבורי האמונה הם אלה שמגלים את האמונה. דיבור נותן לי כח להאמין. הדיבור מחיה לי את האמונה, מחזיר אותי לאמונה, מאיר את האמונה בתוך מוחי ובתוך ליבי. בזכות האמונה אני ניצול ונושע ישועת אמת. מתוך חוברת "שמחת חיים" -

להזמנות והפצה: 052-2240696

"האמנתי כי אדבר"

אין בעיה ללא פיתרון

ה פ ר ש ה ל א ו ר ו ש ל ה נ ח ל נ ו ב ע

"אין עצה ואת חכמה ואין תבונה נגד ה'", כל אחד מאיתנו, בכל שלב בחיים, זקוק לכמויות של שמירה, כמויות של רחמים, על כל צעד ושעל, מי מאיתנו יודע מה ילד יום, ועד כמה בכל שלב יש כל כך הרבה דברים שמצריכים כל כך הרבה סייעותא דשמיא.

ולוא ה' עורתה לנו... אין ספק שהכלי הכי יעיל לכל אדם, ולכל מצוה הוא התפילה הפשוטה, התפילה הכנה היוצאת מלב חלק וחום! אין ספק שאין דבר יותר עוצמתי מאותו "כלי נשק" רוחני- התפילה כמאמר רבינו הקדוש בסי' ב' ח"א בליקו"מ! אלא שדווקא את הכלי נשק הזה, יש עליו כל כך הרבה סיבות וקשיים שלא להצליח ליישם ולהשתמש בו!

בוודאות מוחלטת הסט"א וכל כוחות הרשע יעשו הכל! כולל הכל שהאדם כמה שפחות יעשה שימוש עם הכלי הנפלא ביותר שנקרא "תפילה להש"י"! ואם נוכל להגדיר את אחד המצבים הקשים ביותר שיכול לעבור על כל אחד מאיתנו: שדווקא במצב שאתה הכי הכי זקוק להכי הרבה סייעותא דשמיא ורחמי שמים קרי: תפילות. דווקא אז הש"י מביא אותך למצב שלא יהיה לך שום סבלנות להתפלל!

מצב שמצד אחד אתה זקוק נואשות לכלי הנפלא והיעיל ביותר שהוא התפילה, ומאיך גיטא לוקח לך את כל המוח והלב, שלא תוכל להוציא הגה מפין. [שלא נדבר על חשק כלל!]

והשאלה הנועקת מה עושים במצב שכזה? אבל האמת שלפני שגולדה כל בעיה, הש"י כבר המציא את הפתרון, ובמילים יותר מפורטות כל סוגי הבעיות שאנחנו עוברים

אחינו לקח לו פיזית את כל ממונו... ומראה לו הש"י את מה שיעבור על כל בניו במשך כל הגלויות.

נראה לי שאין מצב של קושי כל כך גדול כמו שהיה אז יעקב אבינו... כמובן שמצב כמו שהוא היה מצריך כמויות של תפילות הן על עצמו והן על כל הדורות הבאים אחריו!!!

והפלא הוא... שדווקא אז "וילך שם כי בא השמש"... פירשו של דבר הש"י לקח לו את כל הכוח/המוח/ הלב/ החשק לפתוח את הפה...

ואם כן רואים בחוש שכבר על יעקב אבינו עבר אותה סיטואציה דומה כמו שלפעמים עובר בקטן על כל אחד מאיתנו...

ואם נתבונן: נוכל לקחת עצה מהאופן איך שיעקב אבינו התמודד עם אותו קושי...

"תפילה מתוך אמת" מגלה מוהר"ת... כן! גם כשאין שום חשק שום מוח! וקל וחומר שום לב! אמת תמיד נשארת... לומר אפילו דיבור אחד פשוט של אמת! ויפגע במקום... "מלמד שתיקן תפילת ערבית" ...ויש-כ"ב במקום ההוא..." התפלל באופן של אמת.

וכאן מגיעה העצה לכל אחד מאיתנו, גם כנקלעים לפעמים למצבים דומים, דיבור אחד קצר שיש בו "אמת" שיש בו "כנות פנימית", שיש בו הכנעה אמיתי לבורא יחד עם בקשה מעומק הלב!

לא חייבים לב חם בשביל זה, וגם לא הרבה מוח או כוח! צריך דבר אחד חשוב "א-מ-ת"!!! זהו העצה איתנה השתמש יעקב אבינו ברגעים הכי קשים, זוהי העצה הסמויה היעילה עד ימינו אנו!

וודאי שההולך ומקיים עצה זו בתמימות, נותנת לו עצה זו את הפתח להיכנס לעולמה של התפילה ושימוש בה בכל מצב ובכל דרגה! (ליקו"מ חנוכה ו', עפ"י ליקו"מ ט' קי"ב)

אותם... כבר עברו אותם אבותינו הקדושים ובפרט יעקב אבינו... ולחמו בשבילנו, וסללו את הדרך בשבילנו...

במצב כזה נוראי התמודד יעקב אבינו בצאתו מבאר שבע... יצא ממצב של שלימות גמורה בגשמיות וברוחניות, סמוך על שולחן הוריו במצב שלא חסר לו דבר. במדרגה רוחנית שתיקן את כל מידותיו והגיע לסוג של שלימות רוחנית שכל זה מרמז במילים "באר שבע" ... [כנגד שבעה ספירות הקדושות]. ועוב את כל זה וירד לחזן למקום הגרוע ביותר מקום הדינים והחרון אף מקום שנמצא הקליפה הקשה ביותר קליפת "לבן".

ולא עוד אלא שמגיע למקום בית המקדש אחר שאלפיו

מדיני ערב שבת

שו"ת ע"י בית ההוראה "חוט של חסד"

מדוע אין נופלים על פניהם בתפילת מנחה של ערב שבת?

שני טעמים נאמרו בפוסקים: בספר הלבוש (סימן רס"ו) כתב מפני שהוא סמוך להכנסת השבת, ובמשנה ברורה (שם סעיף קטן א') כתב שהטעם משום שתוספת קדושת שבת מתחיל להתגלות בערב שבת, כבר משעה קודם חצות היום (בחורף משעה 10.30 בבוקר לערך). ולכן אף אם מתפללים מנחה גדולה אין נופלים על פניהם.

הנוהגים להניח תפילין כל יום במנחה, האם מניחים תפילין במנחה של ערב שבת?

במנחה של ערב שבת וערב יום טוב אין מניחים תפילין. ביאר הלכה (סימן ל"ז סעיף ב' ד"ה בשעת). וכף החיים (שם סעיף קטן י"א).

אדם שלא התפלל עדיין מנחה, ומתפלל בבית כנסת שיש בו כמה מניינים, וכשנכנס לחצר בית הכנסת שומע מאחד המניינים שאומרים "ברכו את ה' המבורך" האם יכול לענות עימם ולאחר מכן להתפלל מנחה?

לכתחילה לא יענה ברוך ה' המבורך וכו', אמנם אם ענה עמהם וכיון ליבו שלא לקבל שבת עתה בעניינתו, יכול להתפלל מנחה. כף החיים (סימן רס"ג סעיף קטן צ"ה). ומרן הרב עובדיה ביחוד דעת (חלק ו' סימן י"ח) חולק וסובר שלא מועיל תנאי.

איחר לבית הכנסת, ונמצאים כעת בקבלת שבת, האם יכול לעמוד לתפילת מנחה?

אינו יכול להתפלל בתוך בית הכנסת אלא יצא לחוץ ויתפלל שם מנחה. (שלחן ערוך סימן רס"ג סעיף ט"ו).

היכן המקום הראוי להדליק בו נרות שבת?

לכתחילה תזוהר האשה להדליק הנרות באותו מקום שטועדים שם, גם על פי הקבלה יש בזה סוד ותועלת חשובה. שו"ת רב פעלים (חלק ד' אורח חיים סימן כג). וזוהר הקדוש (עקב דף רע"ב עמוד ב').

האם אפשר להדליק נרות שבת עם בגדי חול?

מצד הדין יוצאים ידי חובה גם כאשר מדליקים בבגדי חול, ומכל מקום תזוהר האשה ללבוש בגדי שבת קודש ותניח התכשיטים עליה קודם ההדלקה, משום דרך ארץ וכבוד שבת. קיצור שלחן ערוך (סימן ע"ה אות ו') בן איש חי (שנה שניה פרשת נח אות ט').

הלכות שבת

שאלה:

היה לנו רכב גרוטאה שתקועה הרבה זמן ליד הבית, וסוף סוף בא ערבי שהסכים לקנות אותה, והיא נמצא בחניה הפרטית של ביתי, אחרי שהערבי שילם עליה לפני שבת הוא אמר שיבוא בהמשך לקחת אותה, והנה הגיע הערבי בליל שבת, והיה לי וויכוח עם שכני האם מותר שהערבי יקח את הגרוטאה בשבת?

תשובה:

אסרו חכמים לתת לגוי לקחת חפץ מרשות היהודי בשבת ואפילו אם שילם הגו על החפץ קודם השבת מחשש מראית העיין שיאמרו שהיהודי מכר את החפץ או נתנו לתיקון בשבת ולכן היה אסור לתת לערבי שיקח את הגרוטאה מהחניה הפרטית שלך, ולמעשה נכון להחמיר כך גם לבני אשכנז (שו"ע א"ח סי' רנב).

ישועת השתיקה

ס י פ ו ר ל ש ו ל ח | ת ב ש

ושבו הוא ממתין בחדר קבלת הקהל בהתרגשות ממתין לתורו להכנס אל הקודש פנימה רק שהפעם יש בליבו גם מועקה על הצרה שהגיעה לביתו וחייב הוא את עצת הרבי מה לעשות ואיך לנהוג במקרה זה.

נכנס החסיד לרבי ושח את אשר על ליבו. הרבי הביט בו בעיניו הטובות ושתק מספר דקות. עצם את עיניו, נראה שהוא אפוף שרעפים. לאחר דקות אחדות ענה הרבי ואמר: "הרי דיברנו לפני כשנה, וסיפרת לי שיש לך בן שהוא וותרן במיוחד, לעולם לא מסתבך במחלוקות, אף פעם לא הגיע למריבה עם איש. עצתי לך, שתיגש אל בנך ותבקש ממנו להתפלל על הצרה שהתרגשה עליך, תגיד לו לעמוד ולהתחנן לפני הבורא יתברך שיחיש את ישועתך. בטוחני שתפילתו של הוותרן אינה שבה ריקם, ובמהרה תזכה להישועה!".

לזאת לא ציפה החסיד כלל וכלל. נפעם ונרגש הוא לא העלה על דעתו שבשעה שהוא מבקש מהרבי להתפלל עליו ועוזרו לו ויכוון אותו איך להגיע לישועה הרבי ישלח אותו לבנו הצעיר שהוא הוא יעורר את רומי השמים בתפילתו. ילד קט שעדיין לא חגג בר מצוה...

אך החסיד לא שואל שאלות שב לביתו, וקרא לבנו: "בני חביבי, חזרתי עכשיו מהרבי...". וכך סיפר האב לבנו על הצרה ועל עצת הרבי כי דווקא הוא כילד וותרן שנמנע ככל יכולתו ממחלוקות, יתפלל על הישועה הנכספת!

הבן התרגש מאוד ממשמע את דברי הרבי מייד לקח ספר תהילים והחל מתפלל בכוונה וברגש פרקי תהלים. גם ביקש בשפתו שלו מהקב"ה שיחוס עליהם וישלח להם ישועה בקרוב. מספר ימים חלפו והצרה נעלמה כלא היתה. תפילתו הטהורה והפשוטה של הילד הוותרן בקעה שערי שמים והביאה ישועה שלימה!

שעת ערב בעירה גור רבי משה החסיד יושב בחדר קבלת הקהל אצל הרבי, אך, איזה התרגשות עוד כמה רגעים הוא נכנס לקודש פנימה ויכול להגיש לרבי את הקוויטל.

הדלת נפתחת ע"י הגבאי ורבי משה נכנס אל הרבי בעל הפני מנחם' מגור ומגיש לו את הפתק שבו מפורטים שמות בני משפחתו, כשהוא מבקש ברכה וההצלחה בעבור בני משפחתו.

עיניו הטובות של הרבי כאילו מלטפות אותו. הרגשה חמימה ונעימה ממלאת את החסיד, הרבי מעיין בפתקה ועיניו נחו על שמו של אחד הבנים. הרבי הרים את עיניו מהפתק ושאל את החסיד: "הילד הזה המוזכר כאן – יש בו משהו מיוחד?!"

החסיד עמד נדהם, הרי זהו בנו שעוד לא בן 10, זה פעם ראשונה בה נתקל בשאלה כזו מהרבי, פעם ראשונה שהוא נכנס לרבי זה עוצר לפתע מקריאה רציפה, ומתעניין בשם מסוים. כשהתאושש מההלם שאחז בו, השיב: "דווקא כן, יש בו משהו מיוחד. הוא התברך במידת הויתור, הוא וותרן בלתי נלאה. הוא מעולם לא נקלע לשום מריבה או סכסוך לא עם חבריו ולא עם בני משפחתו. תמיד הוא מוותר וסוגר את הסיפור, פשוט אי אפשר לרבי איתו. נראה לי שזה די נדיר!"

הרבי שמע את הדברים וחיין, בירך את האב ברוב נחת מהילד הזה ומשאר בני המשפחה ברכה והצלחה בכל העניינים, והמשיך בקריאת הפתק. הביקור הסתיים והחסיד יצא ונסע לביתו.

עם הזמן השאלה של הרבי על הילד כבר כמעט השתכחה מן הלב.

עברו חלפו הימים והחודשים וביום מן הימים מגיע לפתחו של החסיד צרה צרורה. מה יעשה חסיד בשעת צרה? כמובן שאל הרבי הוא יגש לקבל ברכה ועצה לשיח את ליבו "דאגה בלב איש ישיחנה".

יחד שבטי ישראל

המשך מאמר הרב שלום ארוש שליט"א

– בדיקת כמו שהוא אוהב את גדולי הצדיקים. וזה ממש מפורש במדרשים נוספים:

"ראשך עלייך ככרמל – הרשים שבכם חביבים עלי כאלהיו שעלה להר הכרמל", "ודלת ראשך כארגמן – הדלים והרשים שבישראל חביבין עלי כדוד מלך ישראל שנאמר והיה הנכשל בהם ביום ההוא כדוד", "ודלת ראשך כארגמן – הדל שבישראל שקול כדניאל שנאמר בו והלבישו לדניאל ארגונוא".

ה' אוהב אותך כמו שהוא אוהב את יעקב ובניו, כמו שהוא אוהב את דוד המלך, את אליהו הנביא, ואת דניאל.

אותך – בדיקת כמו שאתנה!!

ולכאורה תשאל – איך זה יכול להיות? איפה אני ואיפה דוד המלך? איפה אני ואיפה אליהו הנביא?

נכון שמצד המעשים אתם לא אותו הדבר, אבל הצדיקים מגלים לנו שמצד הפנימיות, ומצד המעלה העצמית שלנו – אנחנו ממש אותו דבר, כולנו חביבין לפני ה'; כי בכלנו ישנו אור אינסופי; כמו שאומר רבינו בלשון אחרת: "האלוקות שבלב איש הישראלי הוא בחינת אין סוף".

אהבת ישראל באמונה

ולכן הידיעה שה' אוהב אותי – היא היסוד של אהבת ישראל. כי אם ה' כל כך אוהב ומעריך כל יהודי – זה אומר שיש אינסוף טוב בכל יהודי. ואם החבר שלי או השכן שלי כל כך יקר בעיני ה', גם אני צריך להתייחס אליו בהתאם.

ואם אני לא רואה את הטוב שבו – החיסרון הוא בי שאני לא יודע ולא רואה את פנימיות לבו וכונתו. אבל אני יודע ומאמין שה' אוהב כל יהודי, והוא רואה בו ערך אינסופי; יהלום נדיר. ולכן גם אני חייב להאמין שיש בו ערך אינסופי, ולאהוב אותו מצד הערך האינסופי שלו, ואני גם צריך לחפש בכל כוחי למצוא את הטוב שבו, את האור שלו.

ועל פי זה מובנת המצווה "בצדק תשפוט עמיתך", שנצטוונו לדון כל יהודי לכף זכות, וזה היסוד של התורה "אומרה" של רבי נחמן שבה ציווה לחפש ולמצוא בכל יהודי וגם בעצמו – נקודות טובות!

וכך אומר רבינו: "צריך להשתדל לחפש ולבקש אחר כל צד זכות ודבר טוב שאפשר למצוא בישראל, ולדון את הכל לכף זכות, כי הם בחינת כתר להשם יתברך", ובתורה רפ"ב כותב: "צריך לדון את כל אדם לכף זכות, ואפילו מי שהוא רשע גמור – צריך לחפש ולמצוא בו איזה מעט טוב, שבאותו המעט אינו רשע, ועל ידי זה שמצוא בו מעט טוב, דן אותו לכף זכות – על ידי זה מעלה אותו באמת לכף זכות, ויכול להשיבו בתשובה".

ובהמשך שם כותב: "וכן צריך האדם למצוא גם בעצמו" (גם אם הוא חושב על עצמו שהוא רשע גמור).

וזו דרכו של ה' יתברך, אומר רבי נחמן: "דרך השם יתברך – להביט על הטובות שעושים, ואף שנמצא בהם גם כן מה שאינו טוב – אינו מסתכל על זה, כמו שכתוב: 'לא הביט אוון בעיניו'. מכל שכן שהאדם אסור לו להביט על חברו לרעה, למצוא בו דוקא מה שאינו טוב ולחפש למצוא פגמים בעבודת חברו, רק אדרבא, מחויב להביט רק על הטוב".

נמצא, שהידיעה הברורה שה' יתברך אוהב אותי, היא לא רק היסוד לכל האמונה, והיא לא רק היסוד לבריאות הנפש, לבטחון עצמי ולאמונה בעצמי, אלא האמונה שה' יתברך אוהב אותי היא גם היסוד לאהבת ישראל אמיתית. ה' יכוננו!

אושרת הדסה בת סימונה, ויקטור בן רחל - לבן זכר

להקדשת העלון 025308000

בברכת שבת שלום ומבורך

מדור חדש!

אבני המחלוקת

הפרשה בימינו

הפרשה שלנו, פרשת יצא, פותחת במילים: "ויצא יעקב מבאר שבע... רש"י אומר, למה צריך לומר ויצא ולא וילך? הוא מתריך זאת, שצדיק נמצא בעיר הוא הודה, הוא זיוה, הוא הדרה. ושיצא ממקום כל האור יוצא יחד אתו.

בפסוקים הבאים כתוב שיעקב הגיע לאיזשהו מקום והוא הולך ללון שם "כי בא השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשותיו".

נדלג קדימה לפסוקים הבאים שאומרים לנו שיעקב קם בבוקר ולקח את האבן אשר שם תחת לראשו וישם אותה מצבה וכו'...

כאן מגיעה השאלה הגדולה, שמעלה תמיהה; מדוע כתוב בתחילת הפסוקים: "ויקח מאבני המקום..." ובהמשך הפסוקים, שהגיע הבוקר, כתוב: "ויקח את האבן...".

זאת ידוע שהיה ריב בין האבנים על איזו אבן יניח הצדיק את ראשו, כל אחת רצתה להיות הזוכה שעליה יניח הצדיק את ראשו.

מה עשה הקב"ה? חיבר את כל האבנים לאבן אחת גדולה וכך זכו כל האבנים שעליהן הניח הצדיק את ראשו.

השאלה המתבקשת הבאה היא; אם הקב"ה עשה נס וחבר את האבנים לאבן אחת, מדוע לא הפך הקב"ה את האבן לכרית רכה והשאיר אותה אבן נוקשה?

אלא, כאשר יש מריבה, אי אפשר שיצא ממנה משהו לגמרי טוב, האבנים רבו ביניהן, מי תזכה שעליה יניח הצדיק את ראשו. ולכן הצדיק נשאר לשכב על אבן שהיא קשה ואין בה רכות.

ולימינו, לעיתים אנחנו מחפשים היתר על מי כן אפשר לדבר לשון הרע, חלילה לחלוק או להצטרף למריבה. גם כשזה לשם שמים, רק אבן קשה יוצא מכך!

שאר שילום יש מחלוקת- מפסידים וכך אפשר לאבד דברים טובים בדרך.

עם ישראל הוא עם אחד יחיד, מיוחד והכח שלו כשהוא מאוחד!

בית המקדש נחרב בעוון שנאת חנים ויבנה שוב על ידי אהבת חנים!

מבצע 101 הפרשות חלה - לזכות החטופים

02-5308000

תפילה לקבל שבת בזמן

מתחזקים בשמירת קדושת השבת

וכמו שמוכח בוהר הקדוש ובשאר ספרים מרובי עצם השמחה והחדוה של שבת קודש.

רבנו של עולם, מה אומר ומה אדבר, בכל מה שאני מתחיל להתפלל ולהתחנן עליו, ידעתי גם ידעתי כמה אני רחוק מזה, וכפי גדול מעלת המצוה והמידה הקדושה, וכפי גדול תועלתה לכל הדברים שבקדושה, כן עצם רחוקי מזה בתכלית הרחוק, ובפרט משמחה בשבת קדש, אשר כמעט בזה תולה הכל והוא עיקר ההיתקרות אליך, אבל אתה יודע רבוי המניעות על זה וגודל ההיתגברות שמתגברין ומתגרין בכל פעם למנוע אותי חס ושלום משמחה של שבת.

חשובה ומיוחדת התפילה על כך שנוכה לקבלת השבת בזמן. השבוע הוספנו לכן תפילה מיוחדת מרבי נתן לשבת המלכה, מתוך ספרו- "ליקוטי תפילות":

"יהי רצון מלפניך ה' אלוקינו ואל הי אבותינו, שתעורני ברחמיך הרבים, ותוכני לקבל שבת קודש בשמחה וחדוה גדולה, בגילה רינה דיצה וחדוה ותשמרני ותצילני שלא יעלה על לבי שום עצבות ומרה שחורה ולא שום יגון ואנחה ולא שום דאגה ביום שבת קודש רק אזכה לשמוח בכל עוז שבת קדש, בכל לבבי ובכל נפשי ובכל מאודי, בשמחה שאין לה קץ ותכלית, כראוי באמת לשמוח ביום שבת קדש, ביום קדוש ונורא כזה, שנתעורר עוז וחדוה ושמחה רבה ועצומה בלי שיעור בכל העולמות כולם.

חמול עלי אבי שבשמים, אבי אב הרחמן, ושמחני בישועתך תמיד ועזורני והושיעני וזכני לשמח מאד בשמחה גדולה בכל שבת ושבת, חוק ולא יעבור, שאזכה להיות כל היום כולו בשמחה מברוא ועד צאתו, עד שאזכה להמשיך השמחה של שבת על ששת ימי החול, עד שאזכה להיות בשמחה תמיד גם בימי החול בשמחה אמיתית.

יראו עיני וישמח לבי ותגל נפשי בישועתך באמת ותוכני על ידי השמחה של שבת להרים היראה אל הדעת הקדוש, ואזכה ליראה שלמה מפניך בדעת שלם בלי כסילות כלל."

ר' דוב בער- אדמו"ר אמצעי חב"ד זיע"א

ט' כסלו

ה ל ו ל א ד צ ד י ק א

רבי דוב בער ב"ר שנאור זלמן זיע"א (בעל התניא האדמו"ר הזקן), היה האדמו"ר השני של חסידות חב"ד, נקרא בשם האדמו"ר האמצעי, כינוי אותו קיבל לאחר שהתמנה האדמו"ר השלישי של חסידות חב"ד, ה'צמח-צדק'.

רבי דובער נולד בט' בכסליו ה'תקל"ד בעיירה ליאזנה, אביו האדמו"ר העניק לו את השם דוב בער על שם מורו ורבו, המגיד ממעזריטש, שהיה ממלא מקומו של הבעל שם טוב.

כבר בילדותו ניכרו בו כשרונותיו ומוריו התלוננו כי הנער הקטן מרבה לשאול שאלות ודורש תשומת לב רבה יותר, מה שמפריע לתלמידים האחרים. לפיכך העלו אותו לכיתה של ילדים בוגרים ממנו, והוא החל ללמוד משנה וגמרא עוד לפני שהיה בן שבע.

בנוסף ללימודי הגמרא, אביו קבע עמו זמן ללימוד משותף בספר הזוהר הקדוש ולימד אותו את תורת הבעל שם טוב. בהיותו בגיל שש-עשרה בלבד מינה אותו אביו ללמד את תלמידי הישיבה.

כאשר פרצה מלחמת רוסיה-צרפת ועקב הלשנות של מתנגדי החסידות נאלץ אביו האדמו"ר הזקן לברוח יחד עם משפחתו מליאדי, וזמן קצר לאחר-

אוהל האדמו"ר האמצעי בניעז"ן

להדליק נר

חנוכה זה הזמן להדליק אור בעם ישראל

המנינו לכן את חנוכה
השבע, שמאלה כולה
כאלו הנרות והנצרות
להמנות <<<

02-5308000

הרחוב היה שומם, שום נפש חיה לא עברה שם, שניות לפני שנפילתי לייאוש ורגע מוקדם יותר משהשלמתי שאני עומד להיות תקוע פה עד שמישהו ישים לב אלי, נזכרתי בתודה!

התחלתי לומר תודה לבורא עולם מתוך הלב על יום מלא בעשייה, שיש לי אופניים לרכב עליהם וכן, גם על כך שכעת אני במדרכה ללא יכולת תזוזה, עם כאבים נוראים, רגל נפוחה וסגולה.

הכרחתי את עצמי לקום וכך איכשהו הגעתי הביתה נשכבתי על המיטה, הוספתי להודות לה' ונרדמתי. בבוקר, מה מפתיע היה לגלות שהרגל ללא שום סימני מכה ואני מסוגל לעמוד על רגלי ללא שום קושי. ישתבח שמו לעד!

רגע! עוד סיפור על תודה;

כאבי שיניים שתקפו אותי לא אפשרו לי להתרכז בכלל, מתוך הבלבול אמרתי תודה לה' ושכבתי לישון, בבוקר, שקמתי בחסד ה', הכאבים נעלמו ולא שבו עוד.

זה הזוי אבל מצוי! שאדם אומר תודה לה' בשמחה זה פלא ונחת לה'. ושהבורא נתן לנו ייסורים זה בשביל שהוא רוצה להעיר אותנו ונגיד לו תודה על חסדיו.

תודה שעקבתם אחר סיפורי הישועה ותודה על הזכות לפרסם! שבת שלום.

כשרוצים ישועה באמת!
02-5308000

תודה גוררת תודה / חלק ב'

סיפורי ישועה בזכות התודה

שלום! זה שוב אני, נועם.

שבוע שעבר סיפרתי לכם את סיפור הישועה שלי, על החובות שצברתי בתור צעיר על סך 12,000 ₪ ולאחר שאמרתי תודה הגיע מכו ועזר לי בס"ד לסגור את החובות, זוכרים? אז השבוע יש לי סיפורים נוספים לספר לכם שהם ישועות שקרו לי ממש!

הייתי בארצות הברית זמן מה, לאחר יום עמוס של עבודה ועשייה רכבתי לביתי באמצעות אופניים. תוך כדי הרכיבה, לא שמתי לב לעיקול ובתוך שניות ספורות מצאתי את עצמי שרוע חצי על המדרכה חצי על הכביש. בניסיון לקום ולעמוד על רגלי גיליתי שאני לא מסוגל לעשות את הפעולה הפשוטה הזאת.

מכן הוא נפטר.

כשהמלחמה הסתיימה חזרו המשפחה ובראשם רבי דב בער לליאדי, אך העיירה הייתה לעיי חרבות. הנסיך לבורמיסקי, שהיה אוהד גדול של אביו האדמו"ר, הציע לבנות את העיר מחדש. כאפשרות שניה הוא הציע להבי להתיישב בעיירה בשם ליובאוויטש, אותה בחר רבי דובער למקום מגוריו, ועל שם עיר זו נקראת גם חסידות חב"ד בשם ליובאוויטש.

רבי דובער המשיך את דרכו של אביו בכל מובן. הוא הפיץ את תורת אביו כשהוא מוסיף להם הרחבה ופירוש. לעתים, דברים שכתב אביו על כמה שורות, מתפרסים על עשרות דפים בספריו. הוא היה מקדיש מדי שבת וחג זמן רב לדרוש בפני החסידים רעיונות עמוקים מתורת החסידות (המכונים 'מאמרים') ומעלה אותם על כתב במהירות רבה. נאמר כי כאשר הוא היה כותב את השורה האחרונה בעמוד, עוד לא יבש הדיו על השורה הראשונה.

וכמו אביו, הוא לא דאג רק לרוחניותם של עם ישראל, אלא גם לצרכיהם החומריים. הייתה זו תקופה של גזירות קשות על היהודים ברוסיה. נאסר עליהם להתיישב בעיירות מרכזיות ורק שטח מצומצם – שנקרא בשם תחום המושב – הוקצה עבורם. מכיוון שנאסר עליהם לעשות עסקים מחוץ לתחום זה, המצב הכלכלי הפך להיות בלתי נסבל.

בתקופתו גם החלה גזירת הקנטוניסטים, שקבעה כי כל קהילה יהודית תצטרך להסגיר כמה מחבריה לשם שירות צבאי שנמשך 25 שנה. השירות הצבאי נועד "לחנך מחדש" את היהודים ולגרום להם לנטוש את תורת אביהם. הדבר פגע קשות בבריאותו של

הרבי וחסידיו, כמו גם חתנו וממלא מקומו, עשו רבות כדי לסייע לקהילות להתמודד עם הגזירה.

הרבה לפני העליה הראשונה, בשנת תקע"ה (1815), שלח הרבי קבוצת חסידים אל ארץ ישראל כדי להתיישב בחברון. באותם ימים הארץ הייתה שוממה אך החסידים לא היססו ועלו לחברון, שם אף רכשו בשם הרבי בית כנסת וחלקות אדמה נוספות.

כמו אביו, גם רבי דובער "זכה" להתנגדות מצד יהודים שלא ראו בעין יפה את הפצת רעיונות החסידות שלו. מכתב שהתגלגל לידי אדם כזה, זויף והוצג בפני השלטונות הרוסים בהאשמה שרבי דובער מתכנן מהפכה. בשנת תקפ"ז (1826) הרבי הצטוו להופיע בבירת המחוז ויטבסק, ומסעו נערך בכבוד גדול כאשר בכל עיר וכפר דרכם עבר יצאו זקני המקום לקראתו והעניקו לו כבוד רב.

לאחר חקירה ומאסר, קיבל רבי דובער את הבשורה כי הוא חף מכל אשמה. את הבשורה הוא קיבל ביום י' כסלו, שמני אז הפך להיות חג הגאולה בקרב חסידיו ואוהדי חב"ד בכל מקום שהם.

שנה לאחר-מכן, ביום הולדתו ט' בכסליו, הסתלק רבי דובער בשנת תקפ"ח (1827) והוא בן 54 שנה. בכך הוא חתם פרק מזהיר בהיסטוריה של תנועת חסידות חב"ד, בה רעיונות החסידות הופצו והגיעו לקהלים חדשים. את מקומו מילא חתנו, רבי מנחם מענדל שניאורסאהן, בעל ה"צמח צדק". זכותו יגן עלינו אמן.

דלי של תפילות

מידה טובה | הרב נתן ארוש

למדת אמונה, אתה כבר יודע ומכיר וגם מחזק אחרים, ויכול להיות שאתה אפילו מוסר שיעורים באמונה – ובכל זאת, כאשר משהו "תקוע" בחיים, ובפרט כאשר הניסיון מתמשך והולך ולא רואים את הישועה באופק – למרות כל האמונה שאתה יודע, זהו ניסיון קשה מאוד.

כל חיסרון הוא ניסיון באמונה, אבל חיסרון קבוע ומתשך זהו ניסיון יומיומי, שעה שעה, רגע רגע. זה הקושי העצום שבניסיון העיכובים, עיכוב בזיווג, עיכוב בזרע של קיימא ועיכוב בכל ישועה.

מפני מה היו האימהות עקרות? כי ה' התאוה לתפילתן. גם רחל בפרשת השבוע מתמודדת עם עיכוב גדול. רק לאה אימנו לא הייתה עקרה, כי היא הרבתה בבכיות ובדמעות לפני החתונה, כי היא בכלל הייתה מיועדת לעשוי הרשע, ולכן היא התפללה בלי סוף כבר לפני ועמדה בניסיון קשה מאוד לפני החתונה.

ובזמן ההמתנה, זה לא רק שצריכים להרבות בתפילה, אלא להתחזק בלי סוף באמונה, כי זה מאוד לא פשוט להתפלל ולהתפלל יום אחרי יום בלי לראות תוצאה, ולהישאר בשמחה ולהודות לה' ולהאמין שזה הכי טוב ושיהיה רק טוב.

אבל כשרואים את העם הקדוש שיצא מהאבות והאימהות, ואת השבטים שיצאו מרחל ומלאה – מבינים שאי אפשר לזכות לכזאת מתנה בלי הרבה תפילות!

זה החיזוק העצום לכל יהודי שמתעכבת לו הישועה. הישועה שלך כבר מוכנה, והיא יפה מאוד. נכון שעכשיו אתה לא מבין ולא רואה ולא מרגיש כלום, ואתה מתייסר. אבל תדע ותאמין שהישועה שלך מוכנה והיא רק מחכה לתפילות שלך, שתעמוד בניסיון באמונה ולא תיפול ברוחך ותמשיך לקוות ולצפות ולהתפלל, וכאשר יתמלא ה"דלי" של התפילות שלך הישועה בוא תבוא ואז תראה שהכול היה שווה!

וכן, להתחתן זו לא הבעיה, הבעיה היא להחזיק מעמד לאורך כל חיי הנישואין; גם להוליד ילדים זו לא הבעיה, הבעיה היא להתמודד עם כל מה שצריך להתמודד לאורך כל הגידול שלהם. והתפילות שאתה מתפלל עכשיו כשהישועה מתעכבת לך לזכות לזיווג, לילדים – הן התפילות שילוו אותך לאורך כל חיי הנישואין ולאורך כל גידול הילדים ונישואיהם וייתנו לך את הישועות השלימות לאורך ימים ושנים.

שבת שלום.

"פותחים דלת לברכה"

ערב מחזק, ומלא ישועות אצלכם בבית עם הרב נתן ארוש שליט"א
052-6672221 * 02-5308000

קול הנערים מדור חודשי

ש"ת ע"י תלמוד תורה "שלום בניך"

שאלה ב: כשאבא שלי רוצה שנלמד ביחד בשבת, יש לי יצר הרע גדול ללכת לשחק עם חברים, וקשה לי לשבת איתו וללמוד. האם הרב יוכל לחזק אותי?

תשובה: אשריך שאתה מבין היטב שמעלת התורה חשובה ויקרה, ואתה רוצה להתגבר על המניעות העצומות שיש לך על הלימוד, ובפרט על הלימוד הקדוש עם אביך שיחיה. רבי נחמן אומר שבני אדם הם מונעים גדולים יותר מהיצר הרע, וכאשר אתה מתגבר על הפיתוי ללכת לשחק, אתה בודאי תרגיש טוב יותר כי אתה הגיבור האמתי. וכשאתה מתגבר אתה לא מפסיד, כי יש הרבה זמן לשחק בזמנים אחרים, ואתה ילד ואתה צריך לשחק, אבל לא על חשבון הלימוד הקדוש. ודע לך, שהחברים לא נשארים איתך לנצח, אבל הקשר הטוב עם אביך והלימוד ממנו ילווה אותך וישרה עליך ברכה גדולה לאורך כל החיים.

שאלה א: שלום כבוד הרב, רציתי לבקש מהרב עצה לזכור את מה שאני לומד. תודה רבה.

תשובה: אשריך ילד צדיק שנפשך חשקה בתורה. את השאלה שלך כבר שאלו בגמרא: מה יעשה אדם ויחכם? והגמרא ענתה שהעצה היא להרבות בישיבה, ולבקש רחמים ממי שהחכמה שלו. ואלה לא שתי עצות נפרדות, אלא עצה אחת, כי רק להרבות בלימוד ובחזרה ובשינון – זה לא מספיק; ורק להתפלל – זה גם לא מספיק. חייבים את שתי העצות.

ואכן רבינו הקדוש כשהיה ילד כתוב עליו שגם היה מרבה בלימוד ומשלם מכיסו למלמד שילמד אותו עוד ועוד, וגם היה מרבה בתפילה ובוכה הרבה לה' יתברך שיאיר את עיניו ויבין את לימודו ויזכור מה שלומד.

בנוסף, אומר רבי נחמן שסגולה לאהבת תורה ולהיות מתמיד היא לא לדבר רע על שום יהודי. עלה והצלח.

עיננו תראנה

מראות החודש | תלמידי ת"ת שלום בניך

הילולת רחל אימנו

פר' נח- היונה ועלה זית בפיא

ז' חשוון- תן טל ומטר

לך- לך שרה אימנו בתיבה

פרסי עידוד לנבחני פרקי משניות

על ידי שמחה תבוא תפילתך בהיכל המלך

חזק ליבר

הפינה של הילדים

גאונו

כתובות יש לשלוח עד יום שני למייל: al5308000@gmail.com
או לפקס: 02-5812252 | יש לציין שם מלא, כתובת מלאה וטלפון

ילדון

אני מאמין / כוחה של תפילה

סיפור בהמשכים // פרק 4

שאתמול כששחקתי בשודדי הים, חשבתי על הרב עובדיה, שחבל שהוא סבל והצטער כל כך.

הרב הקשיב לי ברכוז, ושמת לי לב שהוא מתבונן באננית הפלימוביל שלי.

“אה... הרב, אלו שודדי ים?”

“יש לי בשבילה תשובה שקטורה דוקא לשודדי ים.”

הרב פנה לילדי הפתה ושאל: “האם אתם יודעים, ילדים, כיצד עברה התורה בעם ישראל?”

ינתנו, התלמיד חכם של הפתה, הצביע הרב נתן לו רשות, והוא ענה:

“משה קבל תורה מסיני ומסרה ליהושע, ויהושע לזקנים, וזקנים לנביאים, ונביאים למורה, לאנשי כנסת הגדולה.”

“נכון”, אמר הרב, ובהמשך עברה התורה מהתנאים לאמוראים, וממהם לסבוראים, ואחר כך לגאונים, לראשונים ולאחרונים עד הזמן שלנו.

“אספר לכם ספור אמתי שקרה בסוף תקופת הגאונים”, התחיל הרב. “באותו זמן לא היו בכל המקומות בעולם ישיבות כמו במינו. הישוב היהודי התרכז בעקר בארץ ישראל ובבבל. יש פאלו שאומרים שכלל היא עירק של היום.”

בארץ ישראל היתה רק ישיבה גדולה אחת, ובבבל היו עוד שתי ישיבות – ישיבת סורא וישיבת פומבדיתא.”

המשך בשבוע הבא...

בהפסקה הוצאתי את הפלימוביל הענק של שודדי הים שזכיתי בו בתהלים.

יצאתי עם כמה חברים לחצר לשחק בו. וכנראה המשחק היה מעגן מאד, כי הרבה ילדים התאספו סביבנו.

שמנו את הספינה בשלולית שנסארה מהגשם שירד בלילה.

“הנה תפסנו אותם!”

“והנה היהודים שצועקים ומתפללים: ‘השם תעזר לנו! הצילו, השם תעזר לנו, הצילו!’”

“קרה משהו?” פנה אלי המזכיר הרב דרעי.

לא הבנתי למה הוא מבהל.

“אה, כן. היהודים נתפסו על ידי שודדי ים, והם צועקים לעזרה”,

הסברתי לו. המזכיר צחק והמליץ שהם יצעקו להשם יותר בשקט, כי בקצב הזה השכנים יזמינו להם הצלה.

פנאה צעקתי קצת חזק...

תוך כדי משחק רחמתי על היהודים שנתפסו, והחלטתי לשחרר אותם, ואז נזכרתי ברב עובדיה שקרה סבל, ורחמתי עליו מאד. האם לא היה טוב יותר שהוא לא יסבל בכלל מהבעיה בעין שלו?

למחרת החלטתי לשאל את הרב על כך.

בבקר, עוד לפני התפלה, נגשתי לרב וספרתי לו

בדיחת השבוע

יהודי מבקר בסעודיה ונתקל בשייח סעודי. השייח נדלק על החמור של היהודי ורצה לקנות את החמור בכל מחיר.

השייח פונה אל היהודי: “תשמע, חמורך הוא החמור הכי יפה שראיתי מעולם. אם תסכים לוותר לי עליו אתן לך סכום השווה למשקלו בזהב טהור!” חושב היהודי וחושב ולבסוף משיב: “תן לי שבועיים”. “אוקי”, אומר השייח, “שבועיים כדי לחשוב על זה?” “לא”, משיב היהודי, “כדי לפטם אותו...”

מה בתמונה?

מגן דוד, אגודת ישראל

להזמנת הספר: **052-2240696**

אות פחות

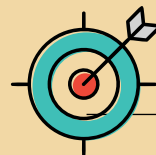
ענו על הגדרה הראשונה בסור א', הפחיתו אות וכתבו את בתוצאה בסור ב', הפחיתו אות נוספת וכתבו את התוצאה בסור ג'. את האות הראשונה שנשמטה כתבו בקוביה בצד ימין, האות השנייה שנשמטה כתבו בקוביה בצד שמאל. אם פתרתם נכונה תקבלו חלק של פסוק מהפרשה.

	טור א	טור ב	טור ג
1.			
2.			
3.			
4.			
5.			
6.			
7.			
8.			

1. אדם שעוסק בהוראה | שטעמה אינו ערב לחיך | תל, גיבוב
2. ה... והאמונה לחי העולמים | מחדשי השנה | מתגורר, גר
3. צבע השני | מצב של חוסר תנועה, עמידה עצורה | נזול הזורם בעורקים
4. הדוד שלהם | אח של אחד ההורים | התו הראשון בסולם התווים
5. השחוקק, חשק | “... יצועות יעקב” | פרשה מחומש ויקרא
6. אחוה, שלום ורעות | אחד שאחריו | מגיע
7. כלי נגינה גדול מעץ שצילילו מופק מלחיצה על קלידים | שאינו נראה לעין | רתמת ראש
8. בהמה, בלם לפה של כלב

8. משיבה על שאלה | מעון, משכן | מילת זרז

הפסוק שהתקבל “... ”

השעשועון

הזוכה בחידה:

פרשת וירא-

מאור חיים גולג, ירוחם

יש לי ש"ב / פרק ד'

חינוך באהבה | הרב יצחק אבוחצירא

הורים יקרים, מאחר ואנו ההורים שותפים בעל כורחנו בהכנת שעורי הבית של הילד, אנו צריכים להבין מה תפקידם או מה המטרה של שיעורי הבית. כאשר נבין מה תפקידם של שיעורי הבית ובמיוחד כאשר נשכיל להבין את חשיבותם, נוכל גם להפיק מהם את התועלת ולא נתייחס אליהם כאל "מטרד".

עלינו לדעת, שכמו כל פעולה, שכאשר אנו מבינים את חשיבותה- אנו עושים אותה במדויק ובשמחה, ואם אנו לא מבינים את חשיבותה- אנו מנסים להתחמק, לרמות, או מתרשלים בעשייתה. לכן עלינו לברר בדעתנו: מה בעצם תפקידם של שיעורי הבית, ובמה הם מועילים לילד ולנו?

מטרות שעורי הבית.

יש לנו ב"ה מספר מטרות חשובות, שייכתבו במהלך הפרקים הבאים. כל אחת חשובה וצודקת מקודמתה. השקיעו בע"ה חשיבה זוגית משותפת על המטרות ובחנו בעצמכם את נחיצותה וחשיבותה. לדעתי חשוב לשוחח על כך עם הילדים ולהראות להם את החשיבות של שיעורי הבית לאור המטרה.

1. למידה עצמית

מטרת העל של שעורי הבית היא, להפוך את הילד מתלמיד- ללומד עצמאי. בכיתה, התלמיד שומע, מעבד את מה ששמע מהמורה ומפנים את החומר הלימודי. כאשר ישנם מטלות לימודיות, הוא יכול לעשותם ביחד עם חברו לספסל הלימודים, או להעתיקם ממנו בשלמות. שיעורי הבית נועדו לתת לילד הזדמנות, להתאמן בכוחות עצמו, על החומר הנלמד בכיתה.

האימון העצמי, בצורה של הכנת שיעורי

בית חשוב מאד, כי הוא מהווה בסיס להעמקת הידע ושליטה במיומנויות למידה. תוך כדי הכנת שעורי הבית במקצועות השונים, הילד מתוודע למיומנויות שונות של למידה עצמאית, קבלת החלטות, פתרון בעיות ומילוי משימות. למידה עצמית זו והמגוון של מיומנויות הלמידה אשר הילד ירכוש בשנים הראשונות ובהמשך שנות לימודיו בבית הספר, ילוו אותו בהמשך דרכו בחיים. תלמיד שלא רכש הרגלי מיומנויות למידה עצמיות, יגיע לא מוכן לכיתות הגבוהות יותר של בית הספר ויתקשה להתמודד עם סגנונות ומיומנויות למידה שלא הורגל בהם. הוא יתקשה לסמוך רק על הזיכרון שלו ותהיה לו בעיה לארגן באופן יעיל את החומר וללמוד באופן עצמאי בבית.

בל נשכח שעם השנים, רמת הלימודים הנדרשת מהילד עולה, ולתלמיד לא מיומן, אין ב"ארגז הכלים" שהוא נושא עמו את היכולת להתמודד עם כמויות רבות של חומר ואז הפער בינו לבין הדרשה ממנו הולך וגדל. לעומת זאת, תלמיד שהכין כל יום ש"ב והתמודד עם המטלות שנדרשו ממנו, גדל עם החומר הלימודי ובמשך השנים תוך כדי עבודות הבית, הוא פיתח מיומנויות למידה עצמיות שיעורו לו להתמודד עם חומר מורכב וקשה יותר. לסיכום! תלמיד המכין שיעורי בית, הוא תלמיד מיומן יותר וחכם יותר. תלמיד זה נהנה מהלימוד בכיתה, שואף להצטיינות ולהעמקת ידע.

2. מניעת בטלה

לעיתים קורה ואנו המבוגרים יושבים שעות רבות בבטלה ומחפשים במה להעביר את הזמן. קוראים לזה "משעמם לי". ואני לא מדבר על אותם ה"מכורים" לשעמום, כמו אנשים הצופים באופן קבוע, בטלוויזיה או בסרטים, אינטרנט,

חדשות, עיתון, משחקים בפלאפון, רשתות חברתיות, שיחות חברים וריקנות מתוכן, שוטטות ברחובות או בקניות וקניונים וכו' וכו' שכל אלו נובעים משעמום, חוסר מעש וריקנות פנימית. ידוע שרעה חולה זו של השעמום, היא "אם כל חטאת" ועל זה מדריך אותנו התנא באבות (פרק א משנה ז) "אהוב את המלאכה" וכותב רבי עובדיה מברטנורא: "אפילו יש לו במה להתפרנס, חייב לעסוק במלאכה. שהבטלה מביאה לידי שעמום". ומאוד מאוד, הקפידו רבותינו שלא יהא אדם הולך בטל, שהבטלה מביאה לידי שעמום ולידי עבירה. ובספר אורחות צדיקים מביא: שלכך נגזרה גזירת השכחה, שיהא אדם עוסק בתורה כל ימיו, ומתוך כך אינו בא לידי חטא. שהתורה מביאה לידי מעשים טובים וזכות, כי כאשר הוא עוסק בתורה והוגד לו עונש העבירות וזכות המצוות, אז נתן אל לבו לעשות הטוב. ויגיעת התורה משכחת ומונעת אותו מן העוון, אבל הבטלה גוררת את העוון ומורידתו לשאול.

כה חמורה הבטלה ובמיוחד אצל הנשים, עד שאומר רבי אליעזר בגמרא (כתובות דף נט/ב): אפילו הכניסה לו מאה שפחות, (דהיינו- שכשהתחתנה האישה, הביאה מבית אביה כנדוניה, 100 שפחות שיעבדו בביתה, אעפ"כ) כופה לעשות בצמר (הבעל מכריח את אשתו לעשות מלאכה בבית, כמו, לסרוג). שהבטלה מביאה לידי זימה. רבן שמעון בן גמליאל אומר: אף המדיד את אשתו מלעשות מלאכה (דהיינו- אם הבעל נודד ושאתו לא תעבוד), יוציא וייתן כתובה (מחויב לגרש אותה ולשלם לה כתובתה) שהבטלה מביאה לידי שעמום.

מחקרים מוכיחים, ששעמום זה בגיל בוגר, נובע מהרגל השעמום ושריפת שעות בבטלה, בגיל הילדות. כאשר ילד מתרגל לחזור לאחר שעות לימוד ועבודות בבית הספר, לבית "משעמם" לבית שאין בו "מטלות-לימודיות" הוא במשך הזמן לומד "להתפגר" והיינו- לחפש מה לעשות עם עצמו. ומוזה נובעים כל הבעיות של הנוער של היום שמחפשים כל הזמן- ליהנות, לבלות, להסתובב ולהשקיע את עצמם בקניות ובאכילה וכו' וכו'!

לכן, חסד גדול עושה לנו בית הספר, ששולח לנו כל יום "מטלות חינוכיות" בצורת שיעורי בית. כך הילד ידע שיש לו כל יום עבודה בבית וכך הוא אינו משתגע כל יום- מה לעשות עם שעות אחר-צ. המשך בע"ה בשבוע הבא!

מקבץ טיפים בחינוך

טיפ א ט א ל י

חובה לפקוח עיניים ולראות מי הם השכנים ועם מי ילדינו משחקים בשעות אחר הצהריים ובחופשה. ויש לכוונם עוד מהגיל הרך לבחור לשחק אך ורק עם ילדים טובים המהווים דוגמא טובה, לבל ישפיעו עליהם לרעה ח"ו.

01

"איהו חכם? הרואה את הנולד" כדאי שההורים יתנו את הדעת על האווירה החברתית בסביבת המגורים, בעוד הילדים רכים וניתן לבנותם. ולא להמתין שיהיו נערים ולהיזכר שעלינו לעבור דירה כאשר כבר מאוחר.

02

טוב ונכון לציין לשבח מידי פעם בפני הילד את מעלת בית הספר שבו הוא מתחנך, ואת מעלת המורה בפרט, במעלות נכונות ואמיתיות. כך נעשה הילד גאה במקום לימודיו, וליבו נפתח להעריך את מחנכיו ולקבל את הערכים שמחזירים בו.

03

הרב יצחק אבוחצירא

יועץ מאבחן ומטפל ליועץ טלפוני ללא תשלום 054-8434435 בימים ג' - ד' משעה 8-10 בערב

הפרשת חלה

פנסיון מלא 2 ארוחות ביום

נסיעה באל על

נסיעה לרבי נחמן

חספר המקומות מוגבל

קברי צדיקים • רבי נחמן • רבי נתן • הבעל שם טוב • ר' לוי יצחק מברדיצ'וב

עם הרבנית ארזש

ט"ז - כ"א כסלו

17.12-22.12

0523372280

3372280@gmail.com

להרשמה: